

М О Т И В И към Решение № 530/14.10.2022г. по НАХД№ 1545/2022г. по описа на ПЛРС.

Производството е по реда на чл. 375 и сл. от НПК.

В Районен съд – гр.Плевен е постъпило Постановление за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание от РП – Плевен по реда на чл.375 от НПК на Д.Г.Г., с ЕГН – *****, от гр. ***, обл. Плевен за това, че на 21.08.2020г. в гр. Плевен, потвърдил неистина в писмена декларация с вх. № ***г., която по силата на чл.160, ал.1 от Закона за движение по пътищата се дава пред орган на властта – служител при Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Плевен, за удостоверяване истинността на обстоятелството, че свидетелство за управление на МПС № ****г. е изгубено - престъпление по чл. 313, ал.1 от НК.

За Районна прокуратура – Плевен, редовно призована, не се явява представител и в този смисъл не взема становище по така направеното предложение.

Защитникът на обвиняемия, адв. С.Ш. от ПАК, моли подзащитният му да бъде освободен от наказателна отговорност, като му бъде наложено административно наказание глоба в минимално предвидения в закона размер. Обвиняемият Д.Г.Г., редовно призован, не се явява.

Съдът като прецени становището на страните и събраните по делото доказателства намира за установено следното от фактическа страна:

Обвиняемият Д.Г. живеел и работел на територията на *** и ***. Той бил правоспособен водач, като притежавал СУМПС с № ***. Докато се намирал в ****, с оглед естеството на работата си, подменил издаденото от българските власти СУМПС с английско такова.

На 21.08.2020г. обвиняемият Г. се явил в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - Плевен, където на гише за прием на документи за издаване на СУМПС работела свидетелката Д.П.. Пред последната той лично подал Заявление за издаване на български документи за самоличност с вх. № ***г., тъй като искал да му бъде издаден дубликат на СУМПС. Към заявлението обвиняемият Д.Г. приложил и декларация от 21.08.2020г. за предоставяне на обстоятелствата във връзка с разпоредбата на чл.160, ал.1 „Дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава, когато свидетелството или контролният талон е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация“ от Закона за движение по пътищата, която попълнил и подписал пред свидетелката Д.П. и същата била заведена с Вх.№***г. В частния документ обвиняемият декларираше, че СУМПС №*** е изгубено, не му е отнето от органите на МВР и не е злоупотребил с него, като в тази връзка му бил съставен АУАН №561968. На основание представените документи, от ОДМВР-Плевен на 24.08.2020г. на обвиняемия Д.Г. било издадено СУМПС с

№***. На 16.09.2020 година обвиняемият Д.Г. напуснал пределите на страната през ГКПП Аерогара София.

Впоследствие, в ОДМВР град Плевен било получено писмо от ГД „НП“ с рег.№3286р-61760/20.12.2021г., с което били изпратени 15 броя български национални свидетелства за управление на МПС, които са били подменени в чужбина, сред които било и СУМПС с № ****г. издадено на обвиняемия Д.Г. и подменено от него в *** и ***.

С оглед изясняване на обстоятелствата по случая в качеството на свидетели са разпитани лицата П.А.А. и Д.М.П..

Видно от заключението на вещото лице по назначената и изготвена съдебно-почеркова експертиза №57/29.04.2022г. е, че: Подписът в Декларация по чл. 160, ал. 1 от ЗДвП с Вх.№***г. от името на Д.Г.Г. е положен от лицето Д.Г.Г.. Ръкописният текст в Декларация по чл.160, ал.1 от ЗДвП с Вх.№***г. от името на Д.Г.Г. е изписан от лицето Д.Г.Г.. Подписът в графа „подпис“ в Декларация Приложение 3 към чл.63, ал.4 от името на Д.Г. с дата 21.08.2020г. вр. с чл.151, ал.5 и 7 от ЗДвП, е положен от Д.Г.Г.. Ръкописният текст в Декларация Приложение 3 от името на Д.Г. с дата 21.08.2020г. вр. чл.151, ал.5 и 7 от ЗДвП, е изписан от лицето Д.Г.Г.. Подписът в графа „подпис на заявителя“ в Заявление за издаване на документ за самоличност на български гражданин - СУМПС от името на Д.Г.Г. с Вх.№***г. е положен от лицето Д.Г.Г..

Така изложената и възприета от съда фактическа обстановка се установява от разпитите на свидетелите П.А.А. и Д.М.П. дадени в хода на досъдебното производство, от заключението на изготвената съдебно-почеркова експертиза, свидетелството за съдимост на обвиняемия, характеристична справка за обвиняемия, от приложените писмени документи, както и от приетите и вложени в делото по реда на чл.283 от НПК писмени доказателствени средства, приложени към делото по досъдебно производство № ЗМ 65/2022 г. по описа на ОДМВР-Плевен, пр. преписка № 01652/2022г. по описа на РП-Плевен.

Съдът възприема изцяло изложената по-горе фактическа обстановка, тъй като тя кореспондира с всички писмени доказателства събрани в хода на досъдебното производство.

Съдът кредитира изцяло с доверие показанията на свидетелите П.А.А. и Д.М.П., поради пълния синхрон между тях, пълнотата и обективността, както и подкрепени от събраните по делото писмени доказателства.

От анализа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира за установено по категоричен начин, че на 21.08.2020г. в гр. Плевен, потвърдил неистина в писмена декларация с вх. № ***г., която по силата на чл.160, ал.1 от Закона за движение по пътищата се дава пред орган на властта – служител при Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Плевен, за удостоверяване истинността на обстоятелството, че свидетелство за управление на МПС № ****г. е изгубено.

От субективна страна, съдът намира, че деянието е извършено от

обвиняемия виновно, при форма на вината – пряк умисъл. Обвиняемият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването им.

За въпросното инкриминирано деяние по чл.313, ал.1 от НК, законът предвижда наказание лишаване от свобода до три години или с глоба от сто до триста лева.

Обвиняемият Д.Г.Г. е пълнолетен, не е осъждан за престъпления от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда Раздел IV Глава VIII от НК.

Съдът счита, че са налице всички законови предпоставки за приложение на чл.78а от НК, поради което обвиняемият Д.Г., следва да бъде освободен от наказателна отговорност и му бъде наложено административно наказание глоба.

При определяне размера на административната санкция, която следва да бъде наложена на обвиняемия Г., съдът съобрази конкретната степен на обществена опасност на деянието и лична такава на дееца.

При съобразяване на горните обстоятелства и в съответствие с принципа на индивидуализация на наказанието, съдът намира, че на обвиняемия Д.Г., следва да бъде наложено наказание при баланс на отегчаващите и смекчаващите отговорността обстоятелства, а именно глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Така определеното по вид и размер наказание съдът намира за справедлива и адекватна санкция за извършеното от обвиняемия Д.Г., като чрез нея ще се въздейства възпиращо и превъзпитаващо спрямо дееца и предупредително спрямо останалите членове на обществото.

При този изход на процеса и на основание чл.189, ал.3 от НПК обвиняемият Д.Г.Г., следва да заплати по сметка на ОД на МВР-Плевен направените разноски в размер на 194.14 лева.

С оглед изложеното съдът постанови решението си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: